

ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಹಾಬ್ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಮ್

ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಹಾಬ್(ಅ)ರು ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್(ಅ)ರ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوِدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَمُوسَىٰ وَهَرُونَ وَكَذَّالِكَ بْنُجَرِيٰ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ٨٤
الأنعام: ٨٤

“ಮತ್ತು ಅವರದೇ ಏಳಿಗೆಯಿಂದ ನಾವು ದಾವೂದ್, ಸುಲ್ಯಮಾನ್, ಅಯ್ಹಾಬ್, ಯೂಸುಫ್, ಮೂಸಾ ಮತ್ತು ಹಾರೂನ್‌ರಿಗೆ (ಸನ್ಘರ್ಥ ನೀಡಿದೆ).” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 6: 84)

ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಹಾಬ್(ಅ)ರು ಸಹನೆಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವರ ಬಳಿ ಅಪಾರ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಂದುವು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಗುಲಾಮರಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಓರ್ವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾದ ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕರುಣೀಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದನು. ಅವರ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಜಾನುವಾರುಗಳು, ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಸಂತಾನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ದೇಹವನ್ನಿಡೀ ಬಾಧಿಸುವಂತಹ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರು. ಅವರ ತೊಂದರೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವರ ಸಹನಾಶಕ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿತೊಡಗಿತು. ಒಂದು ಕಾಲದ ತನಕ ಅವರು ಸಂಕಷ್ಟ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವರ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ದೂರು ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹನಶೀಲರೂ ಕೃತಜ್ಞ ದಾಸರೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಈ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು,

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَفَيْ مَسَنِيَ الْضُّرُّ وَأَنَّتَ أَرْحَمُ الْرَّحِيمِينَ ﴾ ٨٣
الأنبياء: ٨٣

“ಮತ್ತು ಇವನ್ನೇ (ವಿವೇಕ, ತೀವ್ರಪ್ರಶ್ನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಳನದ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನೇ) ನಾವು ಅಯ್ಹಾಬರಿಗೂ ನೀಡಿದೆ. ಅವರು, ‘ನನಗೆ ರೋಗ ತಗಲಿ ಹೋಗಿದೆ. ನೀನು ಕರುಣಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಳು ಆಗಿರುತ್ತೀ’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಸಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 21: 83)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಬಡಿಯುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದನು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಾರಂಜಿ ಚೆಮ್ಮಿತು. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದರು. ತತ್ತ್ವರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದಂತೆ ಅವರು ರೋಗದಿಂದ ಗುಣಮುಖಿರಾದರಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಸ್ವಾರದೂಪಿ ಯುವಕರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟಿರು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ﴾ ٨٤
الأنبياء: ٨٤

“ನಾವು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವು. ಅವರಿಗಿಂದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿದ್ದೇವು...” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 21: 84)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿದನೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಅವರ ಪತ್ತಿಯೇ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾಶ್ಚಯಗೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಯೌವನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಂತಾನವನ್ನು ಕರುಣೀಸಿದನು.

﴿وَإِنَّهُمْ لَأَهْلَهُ، وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَنَا لِلْعَنِيدِينَ ﴾ ٨٤ ﴿الأنبياء﴾

“...ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದುದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ವಶಿಷ್ಟ ಅನುಗ್ರಹವೆಂಬಂತೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿವು.” (ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಸುರಾತ್‌ನಾ: 21: 84)

ಸಂಪತ್ತಿನ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ರೋಗಬಾಧೆಯ ಮೂಲಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ)ರವರು ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸಂಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಉಜ್ಜಲ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«بَيْنَا أَيُّوبُ يَعْتَسِلُ عُزْيَانًا، فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِّنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتِي فِي ثُوِّيهِ، فَقَادَاهُ رَبُّهُ: يَا أَيُّوبُ أَلَمْ
أَكُنْ أَغْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ: بَلٌ وَعِزَّتِكَ، وَلَكِنْ لَا غُنْيٌ عَنْ بَرْكَاتِكَ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

“ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ)ರು ನಗ್ಗರಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಿಡತೆಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುರಿದುವು. ಅವು ಚಿನ್ನದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ)ರು ಅವಸರದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯತೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ)ರನ್ನು ಕರೆದು, ‘ಅಯ್ಯೂಬ್! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇದರಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೂತರವಾಗಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ)ರು, ‘ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿರಲಾರೆ ತಾನೇ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.” (ಬುಖಾರಿ)

* * * * *